

מ"ת 42069/05/20 - מדינת ישראל נגד אלי אלירן חובלאשוילי, יניב חובלאשוילי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 42069-05-20 מדינת ישראל נ' חובלאשוילי (עציר)
מ"ת 42085-05-20 מדינת ישראל נ' חובלאשוילי (עציר)

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אלי אלירן חובלאשוילי יניב חובלאשוילי

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.
 2. למשיבים מיוחסות עבירות של פציעה כשהעברין מזויין, נהיגה פוחזת של רכב ואיומים.
 3. על פי כתב האישום, בתאריך 29.4.20 מהשעה 23:42 נסעו שלושת המשיבים יחדיו ברחבי העיר אשדוד, ברכב מסוג מיצובישי אוטלנדר (להלן: "הרכב"), הרשום על שם אשתו של משיב 2, כאשר משיב 1 ישב במושב ליד הנהג, משיב 2 נהג ברכב, ומשיב 3 ישב במושב האחורי. במועד שצוין הגיעו שני הקורבנות רכובים על גבי קטנוע, ליד תחנת הדלק הראשונים, אז החלו המשיבים במרדף אחריהם באמצעות הרכב, כאשר הגיעו לרחבת תחנת הדלק, עצר הקטנוע, בסמוך למשאבת דלק, בעוד רכב המשיבים חוסם את נתיב נסיעתו, והמשיבים פרקו מהרכב בזה אחר זה, כאשר משיב 1 ניגש לקורבן 1 (יוסי), אשר נהג בקטנוע, וסיפק את כתפו באמצעות חפץ חד, וגרם לקורבן 1 חתך, קורבן 1 ברח בעודו רכוב על הקטנוע, ואילו קורבן 2 (ניר) ברח רגלית לעבר "גבעת יונה" בעוד המשיבים דולקים אחר קורבן 1 בעודם נוסעים כנגד כיוון התנועה, אך משלא צלח המרדף אחריו החלו דולקים אחר קורבן 2, כעבור דקות ספורות שב קורבן 2 לתחנת הדלק בעודו חבול בפניו ללא בגדים עליונים כשהוא לבוש בגופייה מוכתמת בדם.
 4. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה.
- לטענת ב"כ המבקשת קיים מארג ראיתי הקושר משיבים 1, 2 לאירוע, הרכב הינו בבעלות אשתו של משיב 2, כמו כן מעידה האישה שאשתו של משיב 1 משתמשת ברכב. משיבים 1, 2 נצפים ביחד ב"קפה ספורט" למעלה משעה לפני האירוע בתחנת הדלק, כאשר לובשים פריטי לבוש ייחודיים, הדומים לאלו שנראים בתחנת הדלק. בנוסף, משיב 2 מאוכן באזור תחנת הדלק וגבעת יונה בסמוך לאירוע. המשיבים שתקו בחקירה, הקורבנות עצמם גם כן שותקים, אולם ניתן ללמוד מאמירות ספונטניות של קורבן 2 על אירוע האלימות כלפיהם.

ב"כ המבקשת טוענת כי קיים רצף אירועים וזאת על פי הסרטונים, לאחר אירוע השיסוף בתחנת הדלק נצפה קורבן 1 נמלט רכוב על הקטנוע, והיושב לידו נמלט רגלית, בעוד הרכב נצפה דולק אחר הקטנוע ומשלא מצליח להשיגו משנה כיוון ודולק אחר הקורבן מס 2 לעבר הגבעה וכן נצפים 2 יורדים מהרכב. לאחר מכן מגיע לתחנת הדלק ומוסר למוכר שתקפו אותו.

המשיבים חולקים על טענת הזיהוי, שוללים כי היו במקום האירוע וכי תקפו את הקורבנות. המשיבים מציינים את העובדה כי הקורבנות עצמם בהודעותיהם מכחישים שהותקפו, טענו כי כלל אינם מכירים את המשיבים. עוד נטען כי אין זיהוי של קורבן 1 בתחנת הדלק, אין ברשותו של קורבן 1 קטנוע. קורבן 1 יצר קשר עם חברתו וביקש עזרתה, טען בפניה שנפל, הגיע ל"טרם" לקבלת טיפול רק כשעה לאחר שלכאורה יוצא מתחנת הדלק. לא ידוע מה קורה במהלך אותה השעה. נטען כי קיימים חורים ופערים במארג הראייתי וכן קיימים תרחישים סבירים נוספים לגרימת הפצע/חבלה לקורבן 1 ולאו דווקא התרחיש המתואר בכתב האישום.

לטענת ב"כ משיב 1, לאחר צפייה בסרטון לא ניתן להצביע על חפץ חד כלשהו, וכן קיים קושי בנוגע לטענה שבוצע שיסוף באמצעות חפץ חד, לא ניתן לשלול כי מדובר בתנועה של יד טופחת על השכם, לא רואים תנועת שיסוף. גם קצין החקירות בימ"ר שצופה בסרטון לא מציין חפץ חד או שיסוף, גם לא מזהה את משיב 1 בתחנת הדלק.

גם קורבן 2 בעדותו מספר שירד מהרכב, רצו לעברו כמה אנשים לא יודע מי הם, ברח מהם ונפל, וכל זה מתחבר להודעת חברו של קורבן 2 מר אושר יוסף, שמחזק הדברים ואומר שניר התקשר אליו, אמר לו שנפל ומבקש שייקח אותו ל"טרם".

ב"כ הצדדים טענו לקושי לגבי הקשר הנטען בין המשיבים לרכב, משיב 2 טוען כי כלל לא נראה נכנס לרכב ב"קפה ספורט".

המשיבים אינם חולקים על הזיהוי שלהם בבית הקפה, אך נטען כי קיים פער זמנים משמעותי בין "קפה ספורט" לאירוע תחנת הדלק, פרק זמן לא מבוטל בו לא ידוע מי עלה או ירד מהרכב ויש בו לנתק את הקשר ביחס למשיבים.

לגבי עילת המעצר, נטען כי אין מדובר בעבר פלילי מכביד של מי מהמשיבים וניתן לאיין את המסוכנות הלכאורית באמצעות חלופת מעצר ובהרחקה.

לטענת משיב 2 אין ראיות הקושרות אותו לאירוע, אין ממצא פורנזי הקושר אותו, אין מעקב ישיר וצמוד אחר הרכב, קיים פער זמנים משמעותי ולא ניתן לזהות את משיב 2 בתחנת הדלק.

לגבי עילת המעצר ציין כי עברו הפלילי ישן, מדובר במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי, נשוי ואב לשלושה.

דין והכרעה:

5. כתב האישום מבוסס על ראיות נסיבתיות, כאשר הראיות העיקריות הינן תוצרי מצלמות שהופקו מזירת האירוע וקודם לכן. לטענת המבקשת מדובר במארג ראיות נסיבתי שיש בו להקים ראיות לכאורה וזאת בשילוב העובדות לעניין הפציעות שנגרמו לקורבנות. ב"כ המשיבים טענו מנגד שלא ניתן להביא להרשעה על בסיס המצלמות, הזיהוי הנטען מוטל בספק ואינו עומד ברף הנדרש להרשעה בפלילים, מה גם

שהקורבנות אינם מפנים האשמה כלפי מי מהמשיבים.

6. כידוע, המבחן הוא האם בכוחו של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור כור ההיתוך של ההליך הפלילי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133, בעמ' 144-145(1996)). מבחן זה חל גם כאשר המדובר בראיות נסיבתיות.

כאמור הראיות בתיק זה הן נסיבתיות, המסגרת הנורמטיבית במקרה כגון דא בא לידי ביטוי בדברי כב' השופטת ברק-ארז בבש"פ 2898/15 ביטון נ' מדינת ישראל (21.5.15), פסקה 29:

"כידוע, גם במצב בו כל הראיות הן ראיות נסיבתיות, ייתכן ובית המשפט יורה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים כנגדו, וזאת אם מדובר בראיות עוצמתיות על פניהן, ששילובן יחד יוצר על פני הדברים מסכת ראיתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה. בהקשר לתרחישים חלופיים שמציע העורר, יש לבחון אם אלה מצביעים על חולשה כזו בראיות ששומטת את הקרקע תחת התרחיש המפליל או שמא מדובר בהסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב, פסקאות 23-26 (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (19.2.2015))"

וכן ראה דברי כבוד השופט עמית בבש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.15), פסקה 10 :

"אין כל מניעה להרשיע נאשם על סמך ראיות נסיבתיות, אולם, מצב בו מסכת הראיות הנסיבתיות משאירה חורים עובדתיים משמעותיים, או כאשר המסקנה המפלילה אינה המסקנה ההגיונית היחידה שניתן להסיק ממכלול הראיות, הרי ש'הפסיפס הראייתי' אינו שלם ולכך השלכה גם בשלב המעצר עד תום ההליכים (ראו: בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל פס' 8 (24.9.2012); בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מדינת ישראל [4.3.2014], פסקאות 26 - 25 וההפניות שם"

7. הקורבנות אינם משתפים פעולה כפי שעולה באופן ברור מהודעותיהם במשטרה. קורבן 1 מתבטא בקללות כלפי השוטרים שהגיעו אליו במהלך קבלת טיפול רפואי, ראה דו"חות פעולה של השוטרים עומרי ואטורי, לסלי גאז אלבז בסמוך לאירוע מיום 30.4.20 לאחר חצות.

מפנה לדו"ח הפעולה של השוטר מנחם שריקאר מיום 30.4.20 שעה 00:21 מצוין "לאחר מכן הגעתי לתחנה ופגשתי בחדר סיור את ניר אוחנה ושאלתי אותו מה קרה והוא מסר שהוא היה ביחד עם יוסי שמשילאשוילי בתחנת דלק גל הגיעו למקום אם (הטעות במקור) אופנוע ואז תקפו אותם והוא קיבל מכות בפנים ונפל ולא זוכר כלום שאלתי אותו מי עוד היה איתם אמר שרק שניהם שאלתי כמה היו התוקפים אמר שלא יודע והפסיק לשתף פעולה..."

8. נגבו הודעות מהקורבנות, קורבן 1 סיפר שנפל ונפצע, הכחיש כי הותקף על ידי משיב 1 טען שאין בניהם כל היכרות, לא זכר שהיה בתחנת הדלק, לטענתו היה מסטול ולא זוכר מה קרה (ראה הודעה מיום 30.4.20). גם בהודעה מאוחרת טוען שהיה מסטול לא זוכר את שאירע, מכחיש שנסע על אופנוע לא זכר שהיה עם ניר אוחנה (ראה הודעה מיום 10.5.20).

קורבן 2 מנגד מאשר שהיה בתחנת הדלק ביחד עם יוסי והותקף על ידי 3 או 4 אנשים, לטענתו ברח, נפל

ונחבל בראשו ומאז לא זוכר מה קרה (ראה הודעה מיום 30.4.20) בהודעה מאוחרת מאשר שהיה בתחנת הדלק אך שהיה מסטול וקיבל מכה בראשו ואינו זוכר את שהתרחש (ראה הודעה מיום 10.5.20).

חבלות של קורבן 1 תועדו ע"י החוקרת ויקטוריה וכן ישנה תעודה רפואית מבית החולים אסותא ממנה עולה כי קורבן 1 הגיע ל"טרם" ופונה באמבולנס לבית חולים אסותא בשל חתך עמוק ורחב בכתף שמאל, לפי הדו"ח החתך נתפר והושמו 27 סיכות.

חבלות של קורבן 2 תועדו גם הן ע"י החוקרת ויקטוריה כמו כן ישנה תעודה רפואית מ"טרם" לפיה נחבל מנפילה באפו, טופל באמצעות דבק רפואי.

9. מפנה להודעות דניס אברמוב מיום 30.4.20, העובד בתחנת הדלק ואשר הזעיק את המשטרה, מפרט את האירוע השני כאשר הבחין בקורבן 2 מגיע לתחנת הדלק בגופיה - "...נעמד באמצע החנות התחיל להתנשף נראה מבוהל אמר לי תסגור את הדלתות רודפים אחרי ואז ביקש ממני שאני אחביא אותו בתוך החנות נכנס מאחורי הדלפק שבו אני עמדתי התכופף נראה כי מסתתר ממישהו... הוא היה נראה מבוהל כאילו בורח ממישהו היה עליו חבלות כל הפנים שלו היו דם גם בראש היה לו דם וזהו כשאני הזמנתי משטרה והגיעו ניידת ומד"א הוא כבר הספיק ללכת מהמקום" ... בהמשך הודעתו מוצגת לו תמונתו של קורבן 2 והוא מזהה אותו בוודאות.

מפנה להודעתו של חנניה ממוקה מיום 10.5.20 המפרט כי ביום האירוע היה בתחנת דלק הראשונים אצל המתדלק, חברו דניס - "... ותוך כדי שאנחנו נמצאים בדלת הכניסה לחנות פתאום הגיע איזה בנאדם כולו חבול ומדמם בפנים נכנס לתוך החנות נסער ואומר תחביאו אותי ותסגרו את הדלתות רודפים (הטעות במקור) אחרי אנשים, שאלנו אותו שיגיד ויסביר מה קרה מדוע רודפים אחרי והוא מהפחד שיבוא אליו אותם אנשים נכנס והסתתר אחרי הקופה, היה מאד מבוהל..."

להודעות אלו יש להוסיף את צילומי קורבן 2 בתחנת הדלק ובתוך החנות במקום, המחזקת גרסה זו.

נראה כי לצורך השלב הראייתי הלכאורי יש באמור לעיל כדי להצביע על אירוע אלימות על אף ולמרות גרסאות מאוחרות יותר של הקורבנות המכחישים אירוע שכזה או טוענים כי אינם זוכרים כלל.

האמור לעיל בצירוף הסרטונים מחזק את הטענה כי שני הקורבנות הגיעו לתחנת הדלק כשהם רכובים על גבי האופנוע.

לא מצאתי אינדיקציה או הודעה לגבי אירוע השיסוף כנטען על ידי המבקשת, מדובר באירוע קודם, שהתרחש זמן קצר מאד ולכך אין הודעות עדי ראייה למעט הסרטונים.

10. ב"כ המשיבים לא חלקו על זיהוי המשיבים ב"קפה ספורט" באותו הערב.

מדו"ח צפייה במצלמות "קפה ספורט" עולה כי משיבים 1,2 הגיעו ברכב לבן לחניה בסמוך לקפה בשעה 21:32 שהו במקום עד לשעה 22:12. במהלך שהותם נצפה משיב 1 עם מסכה כירורגית, לבוש בבגדים שחורים, חובש כובע שחור עם כיתוב בצבע לבן, כמו כן נראה שבשולי חולצתו ישנו הדפס/ריקמה בצבע לבן. משיב 2 גם כן נצפה במקום לבוש בגדים שחורים.

המשיבים 1,2 זהו על ידי בעל בית הקפה, ושוטרים במצלמות האבטחה ב"קפה ספורט" (ראה הודעות יוסי ברכה, דוד ברכה מיום 10.5.20 וכן דו"חות השוטרים ינון מדמוני ורפי אדרי).

האירוע בתחנת הדלק

11. האירוע בתחנת הדלק תועד במצלמות האבטחה, בשעה 23:42 נצפה קטנוע על גבי רכובים 2 אנשים, הקטנוע נעצר בסמוך למשאבת הדלק ובמקביל נצפו רכב מסוג מיצבוי אוטלנדר בצבע לבן נעצר וחוסם דרכו של הקטנוע ורכב נוסף בצבע אפור (ראה מצלמה 1 + 2). מהמושב הקדמי שליד הנהג ברכב יוצא אדם וניגש לעבר הקטנוע, נראה מבצע תנועה כלשהיא לכיוונו של נהג הקטנוע, במקביל נוסע הקטנוע היושב מאחור מתחיל במנוסה. בהמשך נצפים יורדים מהרכב שניים נהג הרכב יורד וניגש גם הוא לעבר רוכב הקטנוע וכן אדם נוסף יורד מהמושב האחורי של הרכב. מיד ובסמוך נהג הקטנוע בורח ביניהם. בהמשך נצפה הבחור שירד מהמושב שליד הנהג רודף רגלית אחר נהג הקטנוע בתוך מתחם תחנת הדלק ללא הצלחה ושלושת יושבי הרכב עולים חזרה לרכב ונוסעים לכיוון אליו ברח רוכב הקטנוע (ראה מצלמות 9 ו 11 לתחנת הדלק).

בהמשך, נצפה הרכב במצלמות כיכר גל נראה הקטנוע יוצא מתחנת הדלק כאשר הרכב הלבן דולק אחריו, ובזמן המרדף נוסע בניגוד לכיוון התנועה, נכנס לכיכר וממשיך נסיעה לעבר כיוון בריחתו של הנוסע שליד הנהג. בהמשך נצפה הנוסע הנוסף על הקטנוע חוזר לתחנת הדלק, בעודו חבול וללא בגדים עליונים (מלבד גופייה מוכתמת בדם), נכנס לחנות הנוחות נצפה משוחח עם המוכר, נכנס מאחורי הקופה ומשוחח עם אחר בטלפון.

12. המבקשת טוענת כי משיב 1 הוא זה אשר נצפה יורד מהמושב שליד הנהג, הוא זה אשר לכאורה פצע באמצעות חפץ חד את רוכב הקטנוע, יוסי שימשילשוילי. ומשיב 2 נהג ברכב באותה העת. לטענת המאשימה, ניתן לקשר המשיבים 1,2 לסרטון שבתחנת הדלק בהסתמך על מצלמות האבטחה מ"קפה ספורט" בהם נצפים המשיבים 1,2 כשעה וארבעים לפני אירוע תחנת הדלק.

מהשוואה שנערכה על ידי היחידה החוקרת (ראה דו"ח מיום 18.5.20 שנערך ע"י השוטר עודד דבורה) נראה כי לכאורה קיימים קווי דמיון בין הדמות שנצפתה יורדת מהמושב שליד הנהג באירוע תחנת הדלק לבין המשיב 1. שניהם חובשים כובע שחור עם כיתוב לבן, שניהם לבושים שחורים, מבנה גופם זהה, לשניהם פס לבן בשולי החולצה. כמו כן בביתו של משיב 1 נתפסו פרטי לבוש התואמים לפרטי הלבוש שנראים במצלמות האבטחה הן בבית הקפה והן בתחנת הדלק.

לאחר שצפיתי בסרטונים מספר פעמים מזוויות שונות כפי שקיים בחומר החקירה, שילובם של מבנה הגוף, הכובע, הדפס בשולי החולצה - אני סבור כי על אף שאין מדובר בזיהוי ברמה ודאית, אך בשלב בו מצוי ההליך זיהוי זה מספק לכאורה.

13. בנוגע לעבירת הפציעה, יש בידי המבקשת, צילומי מצלמות תחנת הדלק, תצלום הפציעות של קורבן 1 ודו"ח רפואי. אין האשמה של הקורבן כלפי מי מהמשיבים. לטעמי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירת הפציעה ביחס למשיב 1 וזאת בשם לב לסרטון מצלמת תחנת הדלק בו נראה הדמות הנחזית והדומה למשיב 1 נוקטת במגע לעבר קורבן 1 כאשר המגע הינו לכיוון כתף שמאל של קורבן 1, בה נפצע. עם זאת, לא ניתן לראות בסרטון כי מדובר בחתך או בשימוש בכלי חד כלשהוא.

בנוגע לעבירת הנהיגה הפוזת של רכב, כאמור ממצלמות כיכר גל נראה הרכב נוסע נגד כיוון התנועה, בסמוך לאירוע בתחנת הדלק, בו נכח לכאורה משיב 1 ומיד לאחר שרדף רגלית אחר קורבן 1 ומשלא צלח עלה לרכב יחד עם האחרים ופתחו בנסיעה אחריו.

14. לגבי משיב 2 טענה המאשימה כי הוא זה שנצפה בתחנת הדלק יורד ממושב הנהג, המאשימה מבססת זאת על השוואה שערכה בין הדמות שנראתה בתחנת הדלק לבין הדמות שנראתה בבית הקפה.

לאחר שצפיתי במצלמות האבטחה מתחנת הדלק אני סבור כי קיים קושי ראייתי בנוגע לזיהוי של משיב 2 בתחנת הדלק. אמנם קיימים קווי דמיון בין שתי הדמויות מבחינת מבנה גוף, שתיהן לבושות בבגדים שחורים אך לא קיים כל סממן ייחודי היכול להצביע על זיהוי ברמה גבוהה בין משיב 2 לדמות הנראית לשביר שנייה בתחנת הדלק (למעט כיתוב/הדפס לבן בחלק העליון של הגוף המוטל בספק). אכן נצפה משיב 2 ביחד עם משיב 1 באותו הערב ב"קפה ספורט" אך קיים פער זמנים של למעלה משעה בין שני האירועים ולטעמי קיים קושי לקשר בין הדברים.

נקודה לחיזוק טענות המבקשת מצוי לכאורה באיכון הטלפוני של משיב 2 בנוגע למספר טלפון 052-5121031 המפרט כי במועד 29.4.20 בשעה 23:29 שהה משיב 2 בגבעת יונה באשדוד. מפנה להודעת רעייתו של משיב 2 הגב' שרי חובלאשוילי מיום 18.5.20 בשורה 21-22 מוסרת כי ברשותו של משיב 2 טלפון אחד ומספרו כמפורט לעיל. בנוסף בהודעתה בשורות 41-43 מאשרת כי משיב 2 יצא ביום 29.4.20 בשעות הערב לאחר השעה תשע בערב, מה שעולה בקנה אחד עם זיהוי ב"קפה ספורט" ומסרה כי לא יודעת באיזו שעה חזר. יש בכך כדי לחזק באופן מסוים את התיזה של המאשימה כי נהג הרכב הינו משיב 2 והוא נכח במקום אולם בשים לב לקושי בזיהוי כמפורט לעיל, אני סבור כי קיים כרסום ברף הראייתי הלכאורי ביחס למשיב 2.

אירוע ה"איום"

15. המאשימה מייחסת למשיבים עבירת איום בהתנהגות, המבקשת מבססת אישום זה על מצלמות האבטחה בכיכר גל. לטענתה נצפה הרכב דולק אחר נוסע הקטנוע שברח לגבעת יונה, הרכב נצפה עוצר ונראות 2 דמויות עולות לגבעה. לאחר מכן שב נוסע הקטנוע לתחנת הדלק חבול, וטוען בפני המוכרן כי הותקף. ב"כ המשיבים טענו כי לא ניתן לייחס איום בהתנהגות.

16. לאחר שצפיתי במצלמות כיכר גל, ועיינתי בדו"ח השוטרים בעניין זה, אני סבור כי קיים קושי עובדתי מעבר לקושי המשפטי הנטען. ב"כ המבקשת בהגינותה ציינה כי קיים קושי טכני לראות מה קרה בגבעת יונה ולפיכך לא יוחס למי מהמשיבים עבירה של תקיפה ביחס לקורבן 2 אולם לטעמי גם לגבי האיום בהתנהגות קשה לייחס למשיבים הואיל וקיים קושי לקבוע כי מהרכב מאחורי העצים כפי שנצפה בסרטון יוצאים דווקא המשיבים והם אלו שרודפים אחר קורבן 2, לא ניתן לזהות את הדמויות או לקבוע ממצאים חד משמעיים.

גם אם אקבל את הקונסטרוקציה המשפטית לפיה המרדף כשלעצמו כאשר לאחריו מגיע הקורבן חבול ובהעדר די ראיות לעבירת אלימות, יש בו די ראיות לעבירת האיום בהתנהגות, אני סבור כי המסד העובדתי לוקה בחסר, הצילום הינו ממרחק, לא ניתן להבחין ולזהות את הדמויות, מדובר בהשערה, שייתכן והיא נכונה אולם בוודאי אינה מספקת לטעמי לבסס הרשעה בפלילים. בהעדר האשמה מצד הקורבן בנוגע לזהות הרודפים אחריו ונוכח הקושי לקבוע זהות הדמויות הרודפות, אני סבור כי קיים כרסום ברף הראייתי לכאורי ביחס לאישום זה.

17. נתתי דעתי לשתיקת המשיבים בחקירתם, לאי שיתוף הפעולה, לנתונים המפורטים בתיק החקירה ביחס לרכב לפיו מדובר ברכב הרשום על שם רעייתו של משיב 2, לגרסתה כי גיסתה תמי היא זו

שמשמשת ברכב, לעובדה כי הרכב נתפס במהלך חיפוש בביתו של משיב 1 ולהעדר ממצאים פורנזיים או מחקרי תקשורת לחיזוק הראיות.

18. מכל האמור לעיל, אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ביחס למשיב 1 בעבירות הפציעה והנהיגה הפוזת וקיים כרסום בנוגע לעבירת האיומים.

ביחס למשיב 2 אני סבור כי גם בנוגע לעבירות הפציעה והנהיגה הפוזת קיים כרסום נוכח הקושי בשאלת הזיהוי, כרסום בעוצמה גבוהה יותר קיים בנוגע לעבירת האיומים.

19. בשים לב לממצאים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובמקבילית הכוחות הנדרשת בין עוצמת הראיות לעילת המסוכנות שהינה עילה סטטוטורית בשים לב לעבירת הפציעה בנסיבות מחמירות - בצוותא חדא ובאמצעות כלי נשק קר, מצדיקה בחינה של שחרור לחלופה.

20. עיינתי במרשם הפלילי של כל אחד מהמשיבים 1 ו-2 אולם לא מצאתי כי יש ברישום הפלילי ליצור הכבדה משמעותית על בחינת החלופה מקום שקיים כרסום בעוצמת הראיות לכאורה.

21. עם זאת, לטעמי קיימת אבחנה בין שני המשיבים ולא דומה עניינו של משיב 1 למשיב 2 בשים לב לעוצמת משקל הזיהוי של כל אחד מהם. יודגש, כי לא מצאתי לאבחן ביניהם ביחס לעצם המעשים - הפציעה או הנהיגה הפוזת שכן לכאורה עבירות אלו בוצעו בצוותא חדא ואין מקום לחלק ולייחס עבירה מסוימת למי מהם, אולם האבחנה נעשית לאור משקל ועוצמת הזיהוי השונה שיש לתת ביחס לכל אחד מהמשיבים 1 ו-2.

22. הואיל ובעניינו של משיב 2 קיים כרסום בזיהוי, אני מוצא כי בדומה לעניינו של משיב 3 אשר שוחרר לחלופת מעצר ניתן לבחון חלופה הכוללת פיקוח הרמטי מחוץ לעיר אשדוד, מקום ביצוע העבירות כמפורט בכתב האישום.

23. ביחס למשיב 1 נוכח הזיהוי בעוצמה גבוהה ואשר מקים רף לראיית לכאורה מספק ביחס לעבירת הפציעה והנהיגה הפוזת, מצאתי כי יש להידרש לתסקיר שירות המבחן שיבצע הערכת מסוכנות למשיב 1 ויבחן את החלופה המוצעת שתכלול הרחקה מאשדוד ופיקוח אנושי הרמטי. כמו כן, יבדוק שירות המבחן אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני ככל וסבור כי אין בחלופה המוצעת לתת מענה מספק לאיון מסוכנותו. לאחר קבלת התסקיר תיבחן האפשרות לשחרור לחלופה.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר הצדדים.